

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Звездя № 2.07.69.
1969 рік

Відомості про справу №

В І Р О Н

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

20 року, грудня 2 дня, Судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду в складі:

Головуючого члена Львівського обласного суду
ГРЕЧКОВА-ДРОЩЕЦЬКОГО Є.І.

Народних засідателів Львівського обласного суду

Бутенка М.А.

Белова К.М.,

при секретарі Левиній О.П.,
з участю прокурора Шмельницького А.Т.

та адвокатів Грещак Ф.А.,

Мелік М.С.,

Кашенчик С.Г.,

Руденке І.В.

та Ковалів Я.Т.

розглядає у відкритому публічному судовому засіданні в с. Красне
Львівського району Львівської області кримінальну справу про обвинувачення:

✓ **ОШІЯНИКА** Володимир Іванович, народження 17 червня 1922 року, уродинця с. Себечів Грубешівського повіту Львівського воєводства, Польща /за діючим адміністративно-територіальним поділом с. Красносілья Сокальського району Львівської області/, мешканця м. Нова Ушиця, Івано-Франківської області, вул. Чейковського, 4, кв. 1, українець, громадянин СРСР, з середньою освітою, одностаттєвий, неохоче не утримавши одну дитину 1957 року народження, судимого 16 серпня 1948 року Вишківським трибуналом відділом НКВС Львівської області за ст.ст. 54-1 "а" та 54-11 КК УРСР /в редакції 1927 року/ на 15 років позбавлення волі, постановою Президії Львівського обласного суду від 13 березня 1968 року вирок Вишківського трибуналу від 16 серпня 1948 року відносно Ошіяника скасований в зв'язку з існуючим обставинами, дозвільно звільненого з місць утримання 2 липня 1956 року за рішенням Комісії Президії Верховної Ради СРСР, призначеного до аренту геологів-інженерів і вулярів будівельного управління № 3 комбінату

"Донецькийитлобуд", в скоєнні злочинів, передбечених част. 1 ст. 56 та ст. 64 КК УРСР ;

V МОРОВА Андрія Петровича, народження 6 листопада 1922 року, уродженця с. Старий Милатин Буського району Львівської області, мешканця с. Дожгий Міст Абенського району Креснзярського крєк, України, громадянина СРСР, з середньою освітєю, здрушеного, не утриманні маючого дїтей: 1956 і 1958 років народження, судимого 6 серпня 1946 року Військовим трибуналом військ НКВС Львівської області за ст. 54-1 "є" та ст. 54-11 КК УРСР /в редакції 1927 року/ на 10 років позбавлення волі, достроково звільненого 10 квітня 1953 року, постановою Президії Львівського обласного суду від 13 березня 1968 року вирок Військового трибуналу від 6 серпня 1946 року відносно Морова скасований в зв'язку з нез'явленими обставинами, прецедентного до врешту шліфувальником в ремонтних майстернях Дзятівстїського ліспромгоспу Креснзярського крєк, в скоєнні злочинів, передбечених част. 1 ст. 56 та ст. 64 КК УРСР ;

V ЧУЧМАНА Павла Захаровича, народження 8 жовтня 1917 року, уродженця с. Чучмени Гумніські Буського району Львівської області, мешканця с. Великі Борки Тернопільського району Тернопільської області, українця, громадянина СРСР, з початковою освітєю, не утриманні маючого дитину 1927 року народження, судимого 28 березня 1949 року Військовим трибуналом Теркїзького гарнізону за ст. 54-1 "є" КК УРСР /в редакції 1927 року/ на 25 років позбавлення волі, вдруге судимого 29 жовтня 1951 року за ст. ст. 19-58-14 КК РРФСР /в редакції 1926 року/ на 10 років позбавлення волі, в зв'язку з вироків статсена було визначено покарення на 25 років позбавлення волі, достроково звільненого з місць ув'язнення 5 липня 1956 року за рішенням Комісії Президії Верховної Ради СРСР, ухвалою Військового трибуналу Маскетського військового округу від 29 квітня 1968 року вирок Військового трибуналу від 28 березня 1949 року відносно Чучмана П.З. скасований в зв'язку з нез'явленими обставинами, прецедентного до врешту рентенником на Тернопільському машинобудівельному заводі, в скоєнні злочинів, передбечених част. 1 ст. 56 та ст. 64 КК УРСР ;

V ЧУЧМАНА Степана Івановича, народження 8 березня 1926 року, уродженця м. Буське Львівської області, мешканця м. Язвий Роздол Миколаївського району Львівської області, вул. Іл. Франка 4, кв. 6,

Україна, громадянин СРСР, з освітою 8 класів, одруженого, на утриманні некогого дітями 1957 і 1963 років народження, судилого 6 серпня 1946 року Військовою трибуналом військ НКВС Львівської області за ст. 54-1 "а" та ст. 54-11 КК УРСР /в редакції 1927 року/ на 15 років позбавлення волі, двостроково звільненого з місць утримання 4 липня 1956 року, постановою Президії Львівського обласного суду від 13 березня 1968 року вирок Військового трибуналу від 6 серпня 1946 року вирок щодо Чучманю С.І. скасований в зв'язку з новоявленними обставинами, до зрешту прецедентного рішення бурого карста Роздольського гірничо-хімічного комбінату, в скоєнні злочинів, передбачених част. 1 ст. 56 та ст. 64 КК УРСР ;

V ПОЦЕЛУЙКА Леонтія Констентинівича, народження 14 березня 1925 року, уродженця с. Яблунівка Бузького району Львівської області, мешканця м. Воркути, вул. Гірників, 5, кв. 8, українець, громадянин СРСР, з освітою 7 класів, одруженого, на утриманні некогого дітями 1959 і 1964 років народження, судилого 14 серпня 1946 року Військовою трибуналом військ НКВС Львівської області за ст. 54-1 "а" та ст. 54-11 КК УРСР /в редакції 1927 року/ на 20 років позбавлення волі, двостроково звільненого з місць утримання 14 березня 1956 року за рішенням Комісії Президії Верховної Ради СРСР, ухвалою Судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду УРСР від 18 липня 1968 року вирок Військового трибуналу від 14 серпня 1946 року відносно Поцелуйки скасований в зв'язку з новоявленними обставинами, до зрешту прецедентного рішення працівника відділу технічного контролю на шахті "Копітельна" № 1, в скоєнні злочинів, передбачених част. 1 ст. 56 та ст. 64 КК УРСР.

Судова колегія

у с т а н о в и л а :

В 1944 - 1945 роках на території Львівської області діяла банда "СВ" /так звана "служба безпеки" кривоного проходу антирадянської організації українських націоналістів /ОУН/, яку створив і очолював бандіт Куп"як Дмитро під кличкою "Клюк" /сторіелі відносно якого виділені в окреме провадження в зв'язку з його ітчею за кардон/.

Ця банда "СВ", до складу якої входили підсудні Олійник С.І. під кличкою "Голодомор", Мороз А.П. під кличкою "Бєлрак", Чучман П.В. під кличкою "Бєнітє", Чучман С.І. під кличкою "Мороз" та інші бандіти, разом з Яблунівською кущовою бандою Олійника, у якій з'ясується історія Попелушко Л.К. під кличкою

"Братство", разом з іншими бандами ОУН вела активну боротьбу проти Радянської влади, систематично чиняла бандитські на-
пади на міста і населені пункти Львівської області, по-зібра-
вши котувала і вбивала мирних радянських людей, в тому числі
дівок, дітей і отариків та грабувала майно вбитих.

Підсудний Олішник під час німецької окупації території
Львівської області прибув з Польщі до м. Буська, де в травні
1944 року добровільно вступив до банди "СБ" крайового про-
воду антирадянської організації українських націоналістів /ОУН/,
мав на озброєнні пістолет, автомат, ручний пулемет і гранати
і в складі цієї банди вів активну терористичну боротьбу проти
Радянської влади до осені 1945 року.

Підсудний Олішник, як на попередньому слідстві, так і
в судовому засіданні, визнає себе винним повністю в цій
бандитській антирадянській діяльності.

Винність Олішника в скоєнні цих злочинних дій повністю
стверджується також показами підсудних Мороз, Чучманів Павли,
Чучманів Степана і Поцелуйка, а також показами допитаних в
судовому засіданні свідків Скотн, Сусоборської, Кошіля, Полі-
шак Степана і Шатчука.

Крім того, винність Олішника в скоєнні цих злочинних дій
стверджується автокопією архівного документу
/том Я. в.о. 126/.

Підсудний МОРОЗ після возз'єднання західних областей
України з Українською РСР в єдиній соціалістичній державі
проживав в с. Старий Іллятин Буського району Львівської області.

Під час німецької окупації Львівської області він закін-
чив Львівську уніатську духовну семінарію і в квітні 1944 року,
зрідивши Батьківщині, вступив до банди "СБ" крайового про-
воду ОУН, мав на озброєнні пістолет і автомат і в складі цієї
банди вів активну збройну боротьбу проти Радянської влади до
серпня 1945 року.

Підсудний Мороз, як на попередньому слідстві, так і
в судовому засіданні, визнає себе винним повністю в цій
бандитській антирадянській діяльності.

Винність Мороза в скоєнні цих злочинних дій повністю
стверджується показами підсудних Олішника, Чучманів Павли,
Чучманів Степана і Поцелуйка, а також показами допитаних в
судовому засіданні свідків Скотн, Сусоборської, Кошіля, Полі-
шак Степана і Шатчука.

Підсудний Чучман Петро після роз'єднання західних областей України з Українською РСР і єдиній соціалістичній державі проживав в с. Чучмані Гушнівській Буського району Львівської області. В серпні 1943 року, зрадивши Батьківщині, поступив на службу в окружну команду української націоналістичної поліції, згодом форту поліція, має на озброєнні зброю. Спочатку служив в с. Ільковичі Сокальського району Львівської області, а потім був переведений у с. Новий Килиш Буського району Львівської області, де продовжував службу в поліції до кінця лютого 1944 року.

Підсудний ЧУЧМАН Петро, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе гинним поліцією і поліції.

Винність Чучмана Петра в скоєнні цих злочинних дій повністю стверджується також фотокопією архівної картки процесу /том 26, в.с. 197-198/.

В квітні 1944 року Чучман Петро, продовжуючи свою зрадницьку діяльність, вступив до організації "СБ" кривогого проводу ОУН, має на озброєнні карабін, пістолет і автомат і в складі цієї банди вів активну збройну боротьбу проти Радянської влади до початку 1945 року.

Підсудний ЧУЧМАН Петро, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе гинним поліцією і цієї бандинської антирадянської діяльності.

Винність Чучмана Петра в скоєнні цих злочинних дій повністю стверджується показами підсудних Олійника, Марзєв, Чучман Степан і Поцолунка, а також показами допитаних в судовому засіданні свідків Смері, Сусобогської, Кошіла, Кусого, Колісника Юліана, Колісника Юліана, Колісника Миколи і Політня Степан.

Підсудний Чучман Степан після роз'єднання західних областей України з Українською РСР і єдиній соціалістичній державі проживав в м. Буську Львівської області. Весною 1943 року він, зрадивши Батьківщині, вступив до антирадянської націоналістичної організації українських націоналістів "Юнаки", де працював в антирадянському націоналістичному дусі, а в січні 1944 року був зарахований в так звану "Українську загінну бригаду" /УЗБ/, підпорядковану ОУН, де займав посаду "розова", має 10-12 підлеглих йому бандитів, які були

зброєні гранатомети і кулеметом.

Підсудний Чучман Степан, як по попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе винним почастию в бандинській експропріаційській діяльності.

Навесні 1944 року Чучман Степан в складі банди УПА брав участь у нападі на с. Острів Сокальського району Львівської області, в якому перебувало польське населення. Внаслідок цього бандинського нападу с. Острів було спалено бандинцями і збито декілька мешканців цього села.

Чучман Степан разом з іншими бандинцями обстрілював село і підпалював будинки.

Підсудний Чучман Степан, як по попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе винним почастию в бандинському нападі на с. Острів.

9 квітня 1944 року Чучман Степан в складі банди УПА брав участь у нападі на с. Посидіт у Польщі, в якому перебувало польське населення. Внаслідок цього бандинського нападу с. Посидіт було спалено, збито 7 мешканців цього села і 10 польських партизанів.

Чучман Степан разом з іншими бандинцями обстрілював село, брав участь в збройній сутичці з польськими партизанцями і був поранений в руку.

Підсудний Чучман Степан, як по попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе винним почастию в бандинському нападі на с. Посидіт.

Винність Чучмана Степана в скоєнні цих злочинних дій по попередньому слідстві стверджували громадяни ПНР свідки Вітовський, Горбач, Геленга, Серлечко, Косуля і Коланко.

Факт знищення бандинцями с. Посидіт і гибель мешканців цього села створюється додатком Президії Громадської Народної Ради в Телятні, ПНР, від 17 червня 1968 року /том 22, №. 329-330/.

В травні 1944 року Чучман Степан, продовжуючи свою злочинську діяльність, разом з керівником банди Куп"яксом - "Клеєм" та іншими бандинцями брав участь в катуванні мешканців м. Буська Чучман Виталий, Чучман Ірена і його дружина Чучман Наталки, підозрюючи цих громадян в зв'язках з польськими партизанцями.

Підсудний Чучман Степан, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе винним в скоєнні цих злочинних дій.

Винність Чучмана Степана в цьому бандитському нападі стверджується також показани потерпілого Чучмана Ізидора і трійні 1944 року бандити катували їх родичів. Чучман Ізидор пояснює також, що зі слів матері Чучман Євгенії йому відомо, що серед бандитів, які приймали участь в катуванні, вона бачила підсудного Чучмана Степана.

Підсудний Поцелушко після роз'єднання західних областей України з Українською РСР і єдиної соціалістичній державі в квітні 1942 року, зрадивши Батьківщині, він встановив зв'язок з бандитями ОУН, виконував їх доручення по доставці оунітської зброї, а в 1943-1944 роках перевозив бандитів ОУН та інших зрадників Батьківщини із с. Яблунівки та Яблунівського лісу до місць формування банд ОУН-УПА.

В травні 1944 року Поцелушко провів військово підготовку в так званому "видавському гнізді", який був організований ватажками банд ОУН в лісах Буського району Львівської області, в квітні 1944 року, продовжуючи свою зрадницьку діяльність, вступив до Яблунівської кучагої банди ОУН, на озброєнні якої він брав участь в боротьбі проти Радянської влади до кінця 1945 року.

Підсудний ПОЦЕЛУШКО, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе винним повністю і цілком бандитській зрадницькій діяльності.

Винність Поцелушка в скоєнні цих злочинних дій стверджується показани підсудних Олішника, Мороза і Чучмана Степана, а також показани допитаних в судовому засіданні свідків Войтовича, Вольфа і Костюка Миколи.

В травні 1944 року підсудні Олішник, Мороз і Чучман Павло в складі банди "СБ" крайового проводу ОУН на чолі з бандою ватажкою "Клеєм" брали участь в бандитському нападі на с. Купче Буського району Львівської області, під час якого були вбиті мешканці цього села Солтис Володимир, Которський Євген і Солтис Євген. Підсудні Олішник, Мороз і Чучман Павло під час бандитського нападу на с. Купче стояли в охороні і викрадали діти бандитів, які чинили вбивства мирних громадян і грабували в цьому селі.

Підсудні Олійник, Мороз і Чучман Павло, як не попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнали свою винуватість в цьому бандитському нападі на с. Купче.

Винуватість підсудних Олійника, Мороза і Чучмана Павла в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показами потерпілих в судовому засіданні свідків Снеги, Максиміта й прослава.

В червні 1944 року підсудний Мороз разом з іншими бандитами з банди "СБ" на чолі з підсудним Олійником за наказом бандитів "Кляя" їздили в с. Замістя /тепер селище Галичини/ Золочівського району Львівської області з метою затримання радянського активіста Шульги Михайла і мешканки села Хохула Марії, яких бандити запідозрили і зв'язках з радянськими партизанами.

Олійник наказав бандиту Чачці Петру - "Лезкому" затримати Шульгу Михайла, який при затриманні був вбитий.

Підсудні Олійник і Мороз разом з іншими бандитами, ідентифікувавши себе як радянських партизанів, затримали в с. Замістя Хохула Марію, доставили її в розташування банди в с. Полоничі Буського району Львівської області, де бандити, в тому числі і Олійник, допитували, моротом катували Хохула Марію, намагалися одержати від неї дані про радянських партизанів. Внаслідок катувань Хохула Марія померла.

Підсудні Олійник і Мороз, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнали свою винуватість в скоєнні цих злочинних дій, але підсудний Олійник, не погодившись повністю з показами потерпілих, пояснив в судовому засіданні, що він, хоч і приймає участь в скоєнні цих злочинних дій, але групу бандитів не очолював, затримувати Шульгу і Хохула не наказував і в катуванні Хохула Марії приймає незначну участь.

Підсудний Мороз в судовому засіданні, спростовуючи ці пояснення підсудного Олійника, категорично ствердив, що Олійник - "Розвідмор" очолював групу бандитів за наказом "Кляя", що саме Олійник дав розпорядження затримати Шульгу Михайла і Хохула Марію, коли група бандитів прибула в с. Замістя. Підсудний Мороз ствердив також, що Олійник приймає безпосередню участь в катуванні затриманої Хохула Марії, від чого вона померла.

Суд надає віри цим показам підсудного Мороза, вважає їх переконливими і достовірними.

Винність підсудних Олійника і Мороза і скоєні інкримінованих злочинних дій стверджується також показаннями підсудних Чучманів Петра і Чучманів Степана, показаннями потерпілих і судовому засіданні потерпілих Шульги Зіновія і Антонової та показаннями свідків Смага і Хохули Миколи.

В червні 1944 року підсудний Олійник разом з бандитом "Клеєм" та іншими бандитами приймає участь в затриманні в с. Богданівці Золочівського району Львівської області мешканця цього села Рупенталя Олексія. Достатньо роз'яснення банди "Клея" в с. Полоничі Буського району Львівської області Рупенталь бандити, з тому числі і Олійник, допитували і катували, внаслідок чого він помер.

Підсудний Олійник, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає свою вину в скоєнні цих злочинних дій, але, намагаючись пом'якшити свою вину, пояснює в судовому засіданні, що він можливо наніс декілька ударів рукою Рупенталю, але ці удари не могли привести до смерті потерпілого.

Підсудний Мороз в судовому засіданні, спростовуючи ці пояснення підсудного Олійника, категорично стверджує, що Олійник - "Голодомор" приймає безпосередню участь і в затриманні і в катуванні Рупенталя Олексія, від чого він помер.

Суд надає віри цим показаням підсудного Мороза, вважає їх переконливими і правдивими.

Винність підсудного Олійника в скоєнні інкримінованих йому злочинних дій стверджується також показаннями підсудного Чучмана Петра, а також показаннями допитаних і судовому засіданні потерпілої Бойко Богдани та свідків Смага і Рупенталь-Генни.

15 серпня 1944 року після звільнення Львівської області від німецьких окупантів підсудний Мороз разом з бандитом Куц"яком Михайлом - "Генералом" за наказом бандвата "Клея" приймає участь в затриманні між селами Гребого і Ябуніткою Буського району Львівської області Фабіанської Кароліни, якої хотіло не піддати в Михайлівим до м. Буська. Виконуючи наказ бандвата "Клея" бандит "Генерал" в присутності Мороза вбив в пістолета Фабіанську та Михайліну.

Підсудний Мороз, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає свою вину повністю і скоєнні цих злочинних дій.

Винність Мороза і скоєні інкримінованих йому злочинних дій стверджується також показаннями підсудного Олійника, а також показаннями допитаних в судовому засіданні свідків Смага, Куц"яка Миксина і Куц"яка Сиди.

17 серпня 1944 року підсудні Олішник, Мороз і Чучман
у зв'язку з іншими бандитами на хуторі в селі "Клодів"
району Львівської області, під час якого бандити
обстріляли стодолу мешканця цього хутора Бужковського,
а бандитів ховалися жінки та діти.

Бандит "Генерал" підпалив цю стодолу з ракетниці.
Під час порятунку, із палючої стодолі вибігли п'ятнадцяти-
річні Бабічук Стефенія і Сеня Євген, яких бандити тут же вбили,
а Стефану Бабічук Стефенії вбили очі, а Сеню Євгену відрубали
руку.

Бужковська Гелена, Гришук Гелена, Бабічук Мерія,
Володимир та троє дітей Козьмір, Всеволод і Юзеф Бужковські
під час шестидесяти років, які також ховалися в стодолі
від бандитів, згоріли в стодолі. Тільки пораненому Возняку
вдалося втекти з палючої стодолі і врятуватися від
бандитів.

Підсудний Олішник, як на попередньому слідстві, так і
на судовому засіданні, визнає себе винним повністю в скоєнні
цього бандитського нападу на хутор Водеї, коли бандитами банди
"Генерал" було вбито дев'ять жінок і дітей. Олішник категорично
стверджує на судовому засіданні, що в цьому нападі приймали
участь разом з іншими бандитами також підсудні Мороз і Чучман
Петло.

Допитаний на судовому засіданні свідок Смаг також
стверджує, що в цьому бандитському нападі на хутор Водеї прий-
мали участь разом з іншими бандитами підсудні Олішник, Мороз
і Чучман Петло. Свідок Смаг стверджує також, що і Олішник, і
Мороз, і Чучман Петло обстріляли стодолу з автоматів.

Підсудний Мороз, як на попередньому слідстві, так і
на судовому засіданні, не заперечує, що він ніг прийняти
участь в нападі на хутор Водеї, але за даними часу не міг
визначити конкретних обставин скоєння цих злочинних дій.
(том 21, в.с. 234 і протокол судового засідання).

Підсудний Чучман Петло, як на попередньому слідстві,
так і на судовому засіданні, винним себе не визнає в бандитсько-
му нападі на хутор Водеї, але ці пояснення підсудного Чучмана
не спростовуються категоричними показаннями підсудного
Олішника і свідка Смаги, яким суд надає віри, враховуючи їх
переконливі і провідні.

Факт існування дев'яти радянських громадян під час
нападу бандитів "СБ" крайного прогону ОУН на хутор Водеї
стверджується протоколом експертизи встановленні трупів від 10
серпня 1964 року, актом судово-медичного дослідження цих обставин
від 15-24 липня 1964 року за № 235-241/64, а також ілюстрації
судово-медичного експерта на судовому засіданні від 18 лютого
1969 року /том 36, в.с. 84-86, 89-125/.

Обставина бандинського нападу на хутір Водой ствер-
джено в судовому засіданні також потерпілим Семь Іван та свідки
Петро і Лесь Марія.

18 серпня 1944 року під удні Олішник, Мороз і Чучман
в складі бойовки "СБ" край того проходу ОУН разом з
кучером кучером банди ОУН "Відчур" під керівництвом бандге-
ратора "Клея" брали участь у засідці на шосе між селами Анге-
літкою і Вербляни Буського району Львівської області. З
засідки бандити обстріляли на шосе колону мобілізованих
Радянської Армії громадян, затримали з них чотирьох, відвели
в ліс, де бандити з Буської районної бойовки "СБ" "Чорноти"
обстріляли їх.

Тоді ж з засідки бандити обстріляли на шосе гв'язану
стольницю і вбили демобілізовану з Радянської Армії Кат Ніну
чехословацького військовослужбовця Мишу Вечеслава, забрали
їх одяг і залили кров'ю гроші.

Підсудні Олішник і Мороз, як на попередньому окідстві,
так і в судовому засіданні, визнали себе винними повністю в
військові цих злочинних дій.

Підсудний Чучман Петро не визнає себе винним і тому,
що він брав участь в засідці на Київському шосе між селами
Ангеліткою і Вербляни та пояснює, що в цей день був на хуторі
Байнеки Буського району Львівської області і разом з бандитаним
Бродзяком Карлом і Ком'яком Іваном ночував у Сажно Єви.

Ці пояснення підсудного Чучмана Петра спростовуються
показами підсудних Олішника і Мороза, а також показами допита-
них в судовому засіданні свідків Мери, Колісника Миколи, Ко-
лісника Юліана, Кусого і Політида Степана, які категорично
ствердили, що підсудний Чучман Петро - "Боніто" приймає участь
в засідці на Київському шосе і складі бойовки "СБ" "Клея" і
нікуди не відлучався.

Допитана в судовому засіданні свідка Петриця Єва
додатково прізвище Сажно/ категорично ствердила, що в серпні
1944 року, коли вона мешкала на хуторі Байнеки, до неї додому
ніколи не заходили бандити, бандити Бродзяк і Чучман Петро у
її в господарстві ніколи не ночували.

Винність підсудних Олішника, Мороза і Чучмана Петра
в здійсненні цих злочинних дій стверджується також показами
потерпілої Вишневецької і свідків Кота Сергія і Кошеля Ізидора,
а також копіями архівних документів /том 41, в.с. 17,21,22,
24-26/.

В серпні 1944 року підсудні Олішник, Мороз і Чучман разом з іншими бандитами організації "СВ" "Клея" і куцарої організації ОУН "Вільчур" на чолі з бандитом "Клеєм" приймали участь в збройному нападі на с. Вероляни Бузького району Львівської області. Під час цього нападу бандити вбили родинного активіста Трояна Володимира і членів його сім'ї.

Під час цього нападу бандит "Генерал" підняв вогонь на хату Трояна, а коли з палаючої хати через стріху вискочили Троян Володимир і старі тітки, Олішник - "Голодатор" обстріляв його з автомату, а бандит "Крук" не догнав його на горі і там вбив.

Батько Трояна Володимира - Троян Тарас і його племінники Троян Агефія, які тікали з палаючої хати з дітьми-немоглядями, були вбиті бандитами на подвір'ї, а дружина Трояна - Троян Ганна з синами Іваном і Стасом не встигли втекти від бандитів у сусідській хаті, але туди вдарився бандит, в тому місці і підсудні Олішник і Чучман Петло, і там вбили Трояна Ганну, її сина Стаса, а другого сина Івана поранили і голоду. Дітьми-немоглядями після вбивства сім'ї Трояна Володимира померли через деякий час.

Підсудні Олішник, Мороз і Чучман Петло, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнавали себе винними в тому, що вони приймали участь в нападі на родину Трояна Володимира, але, не встигнувши пов'язати з цим нападом підсудні Олішник і Чучман Петло пояснювали, що вони не приймали участі у вбивстві членів сім'ї Трояна Володимира, які померли внаслідок грізноті бандитів.

Підсудні Мороз, спростовуючи ці пояснення Олішника і Чучмана Петла, категорично ствердили в судовому засіданні, що підсудні Олішник і Чучман Петло разом з іншими бандитами ввійшли до хати сусідів Трояна, де захопилися дружина Трояна з двома синами, звідки почулися постріли, після чого з хати вийшли Олішник, Чучман Петло і інші бандити.

Суд надає віри цим показанням підсудного Мороза, вважає їх переконливими і правдивими.

Винність підсудних Олішника, Мороза і Чучмана Петла в скоєнні інкримінованих їм злочинних дій стверджується також показаннями допитаних і судовому засіданні потерпілої Хом'як та слідків Сьвіги, Лося Кароля і Роїка.

У вересні 1944 року підсудні Олішник, Мороз і Чучман Петло у складі бойових "СВ" "Клея" разом з бандитами з куцарої банди ОУН під керівництвом бандитом "Клеєм" приймали участь в збройному нападі на с. Адзми

Буського району Львівської області, з якому призначено пошуківне відомство.

Під час цього бандитського нападу с. Адам було спалено будинки і були збиті пошкоджені цього села Герої Францішак, Євген Марія і Луїк Федір.

Підсудні Олішник, Мороз і Чучура Петро, як на попередньому слідстві, так і з судовому засіданні, знавали себе з тим, що були причетні до бандитського нападу на с. Адам.

Винність підсудних Олішника, Мороза і Чучури Петра з скоєних цих злочинних дій отримують також докази досвідчених з судовому засіданні свідків Євгена Іванова, Євгена Іванова, Кулиш і Котомача Миколи.

Факт скоєння бандитськими ОУН с. Адам Буського району Львівської області отримують також докази з протоколів слідства районної Ради депутатів трудящих від 17 квітня 1968 року /том 39, л.с. 50/.

22 березня 1944 року підсудні Олішник і Мороз разом з іншими бандитами з банди "СР" "Адам" і в складі польської кураторської банди ОУН "Сокіл" в'їхали у село і заволоділи на деякий час селом Явошівкою і Гробице Буського району Львівської області. В цілі заволоділи будинками і вилучили старшого лейтенанта Реданської Армії Книшак і польського лейтенанта медальона Кучера, які повернулися до війська після загарбав продукції продукції для польського населення. Після допитів бандити отримали збитих свідків Реданської Армії, забрали у них документи, зброю і гроші.

Підсудні Олішник і Мороз, як на попередньому слідстві, так і з судовому засіданні, знавали себе з тим, що були причетні до цього бандитського нападу на Явошівку і Гробице.

Винність підсудних Олішника і Мороза з скоєних цих злочинних дій отримують також докази досвідчених з судовому засіданні свідків Євгена Іванова.

Восени 1944 року підсудні Чучура Петро і Мороз разом з іншими бандитами з банди "Адам" в'їхали в м. Буську Львівської області отримали старшого лейтенанта Реданської Армії Чучури Петра і забрали у них документи, зброю і гроші.

Підсудний Чучура Петро, як на попередньому слідстві, так і з судовому засіданні, знавали себе з тим, що були причетні до цього бандитського нападу на м. Буську Львівської області отримали старшого лейтенанта Реданської Армії Чучури Петра і забрали у них документи, зброю і гроші.

107

Винитість Чучменів Поголо і скоєнні цих злочинних діянь
визначені також показання підсудних Олішника, Мороза,
Станіса, а також показання допитаних в судовому засі-
данні потерпілого Чучменів Ігноро і свідків Сусоборської і
Сарти.

Влітку 1944 року після звільнення Львівської області
підприємливих окупантів підсудний Чучмен Станіс продовжує
боротьбу проти Радянської влади, залишився в банді
і протягом серпня-листопада 1944 року тричі брав участь
в збройних сутичках з підрозділами радянських військ, а в
листопаді 1944 року перейшов у Буську районну банду "СБ",
де з'єднався з бандитом Дімак Іван - "Чорнотом".

✓
4/10

Підсудний Чучмен Станіс, як на попередньому слідстві,
так і в судовому засіданні, визнає себе винним погірстю в
бандитській антирадянській діяльності.

В ніч на 29 листопада 1944 року підсудні Олішник,
Мороз, Чучмен Поголо і Поцелушко разом з іншими бандитами
прийняли участь у збройному нападі на с. Яблунівку Буського
району Львівської області. Під час цього нападу бандитами
були вбиті мешканці цього села Яремкевич Філімон і його дру-
жина Анастасія, Ковалик Максим, Ковалик Юрій і його дружина
Лілія, Волк Марія і її дванадцятирічна дочка Олена, Вуйцик
Олена і її десятирічний син Сімон - всього дев'ять осіб,
і розграбували майно вбитих.

107/105

Під час цього бандитського нападу підсудний Мороз брав
участь у вбивстві Яремкевича Філімона і його дружини та
грабував майно вбитих.

Підсудні Олішник, Мороз і Поцелушко, як на попередньому
слідстві, так і в судовому засіданні, визнають свою винну
участь в бандитському нападі на с. Яблунівку, під час якого
було вбито дев'ять мирних радянських громадян.

Підсудний Чучмен Поголо, як на попередньому слідстві, так
і в судовому засіданні, визнає себе винним цих злочинних
діянь не визнає та пояснює, що він вступив в цю ніч на с.
Яблунівку.

50/93

50/19 50/20

Підсудні Олішник, Мороз, а також допитані в судовому
засіданні свідок Смога, спростовуючи ці пояснення підсудного
Чучмена Поголо, категорично ствердили, що підсудний Чучмен
Поголо - "Бонто" в кінці листопада 1944 року разом з ними
брав участь у нападі на с. Яблунівку і в той час він нікуди
не відлучався.

Суд також показав підсудних Олішника і Мороза та
свідка Смогу про участь підсудного Чучмена Поголо в бандитському
нападі на с. Яблунівку переконливими і правдивими та надав їм
відповідні висновки.

100
103

Винищеть підсудних Олішника, Мороз, Чучмен Петро
Поселушко і оксенні інкримінованих їм злочинних дій
стверджується також показаннями дослідених в судовому засіданні
досвідчених Яремковича Мер'яна, Шепаль Ганни, Вуйцика Томко,
Григор'я Ганни та сідки Смири, Суворовської, Яремкович
Ганни, Яремковича Іосифа та Дмитрука Івана.

Факт знищення бандитами в с. Яблунівці дев'яти ре-
волюційних громадян стверджується також актом судово-медичного
дослідження останніх трупів від 25-26 вересня 1964 року,
на підставі судово-медичного експерта і судовому засіданні та
заявками ревізора ЗАГС"у /том 37, в.с. 100-115, 122-130/.

В ніч на 10 грудня 1944 року підсудні Олішник, Мороз,
Чучмен Петро і Поселушко разом з іншими бандитами на чолі з
Яремковичем "Клеєм" приймали участь в збройному нападі на
с. Побужани Буського району Львівської області. Цей напад
був організований з метою помсти за ліквідованих бандитів
СВ.

Під час цього бандитського нападу в с. Побужани були
погиблі: Квінська Юлія, Романюк Іван, його дружина Софія,
дочка Мерія і її шестнадцятирічний син Зіновій, Король Пилип,
його дружина Анастасія, сини Микола п'ятнадцяти років,
Михайло десяти років, Гемуляк Мерія і її син Євген однієїд-
цяти років, Бедрій Дмитро, його дружина Параска, їх син
Зіновій десяти років, дочка Мерія тринадцяти років і Френке
п'ятнадцяти років - всього шістнадцять мирних радянських
громадян, з них п'ять загинули - розстріляно бандитами.

Під час цього бандитського нападу на с. Побужани
підсудний Мороз був присутнім, коли інші бандити робили сім'ю
Романюка Івана.

Підсудні Олішник, Мороз і Поселушко, як на попередньому
свідченні, так і в судовому засіданні, визнають свою винуватість
в бандитському нападі на с. Побужани.

Підсудний Чучмен Петро визнає себе не винуватим і тому, ^{50/12}
що він прийняв участь в нападі на с. Побужани і пояснює, що
в той час був хворий і не міг прийняти участі в цьому
бандитському нападі.

Підсудні Олішник, Мороз і дослідений в судовому засі-
данні свідок Смига, спростовуючи ці пояснення Чучмена
Петра, категорично ствердили, що підсудний Чучмен Петро
"Боніто" брав разом з ними участь в бандитському нападі
на с. Побужани і нікуди не відлучався.

Дослідений в судовому засіданні свідок Політико
також стверджує, що підсудний Чучмен Петро брав участь
в нападі на с. Побужани в ніч на 10 грудня 1944 року.

Про бандитський напад на с. Побужани ствердили дослі-
джені в судовому засіданні потерпілі і учасники, Цімако,

100
Постовик Марія, Коржан Анстасія і Коваль Андрій та сестри
Степан, Політило Степан, Сусябогоська, Грудзинч, Брогоцька.

Факт знищення бандитом і с. Побузьких шістьохсоти
радянських громадян стверджується також актами судово-
слідчого дослідження останків групі від 17 і від 29 вересня
1964 року за № 59/р - 64 - 62/р - 64, 70/р - 64 - 73/р - 64,
дослідженні судово-медичного експерта і судовому засіданні від
18 листопада 1969 року, а також довідками райбюро ЗАГС"у та
додатками виконкому Яблунівської сільської Ради депутатів
трудящих /том 43, в.с. 95-108, 118-137, 259-273, 274-280/.

12 грудня 1944 року підсудні Олішник і Мороз брали участь
разом з іншими бандитами в складі банди "СБ" крайового
уповноваженого ОУН на чолі з бандою "Клоєв" і збройному нападі
на с. Волицю Буського району Львівської області. Під час цього
бандитського нападу були вбиті мешканці села Мур Якіл, його
дружина Марія, Логкий Федір, Штибель Андрій і його дружина
Анстасія - всього п'ять радянських громадян. Логкий Федір
був вбитий бандитом "Круком" в присутності підсудного Олішника,
а підсудний Мороз в цей час знаходився разом з іншими банди-
тами в оточенні хати Логкого.

Підсудні Олішник і Мороз, як це попередньому слідстві, так
і в судовому засіданні, повністю замовили свою роль в цьому
бандитському нападі на с. Волицю.

Винність підсудних Олішника і Мороза в скоєнні вимри-
дженних їм злочинних дій стверджується також показами потерпілих
Логкого Івана, Супрун Катерини, Сажаревича Євгена та сестри
Хороматич Єли, Постолюк Теклі та Постолюк Івана.

Факт знищення бандитами п'яти мирних радянських грома-
дян стверджується також довідками райбюро ЗАГС"у та довідками
Сажаревичської сільської Ради депутатів трудящих /том 34, в.с.
75-79, 81-83/.

Напочатку 1945 року підсудний Чучман Степан в складі
Буської районної банди "СБ", "Черноти" брав участь в
бандитському нападі на с. Чучмані Буського району Львівської
області.

Під час цього нападу бандити вбили дружину офіцера інжи-
нерного батальйону Кожар Володимира - Кожар Ярославу і їх
дітей: Богдане шість років, Зімовіа чотирьох років і одио-
річну Марію, сестру Кожар Ярослави - Чучман Марію та її дитинку
- всього шість радянських громадян, розграбували майно
вбитих та спалили хату разом з вбитими.

Під час бандитського нападу підсудний Чучман Степан
знав на старості і прикривав бандитів від можливого появи

...ських гірських підрозділі.

Підсудний Чучман Степан, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, повністю визнає свою вину і скоєнні цього бандитського вбивства на с. Чучмані.

Винність підсудного Чучмана Степана в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показаннями підсудного Олішника та допитаних в судовому засіданні потерпілого Кокора Володимира.

Факт знищення бандитами сім'ї Кокора Володимира стверджується також допиткою виконкому Болошинівської сільської Ради /том 40, в.с. 261/.

30 січня 1945 року підсудний Мороз разом з іншими бандитами банди "СБ" кривого проходу ОУН прийняв участь у вбивстві в с. Вербіяни Буського району Львівської області Павлика Ганни і її молодшої дочки Бедрії Ольги, яких бандити вбили за те, що їх родичі Павлик Ізидор і Бедрія Іларія втекли з банди, з'явившись до органів Радянської влади в пошук і були мобілізовані до Радянської Армії.

Під час цього вбивства підсудний Мороз стояв на сторожі біля хати Павлика Ганни, а після вбивства приймає участь в пограбуванні майна вбитих.

Підсудний Мороз, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе винним повністю в цьому бандитському вбивстві на с. Вербіяни.

Винність підсудного Мороза в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показаннями підсудного Олішника та допитаних в судовому засіданні свідків Бедрія Іларія, Бонко Анелі та Миколай Мухомла.

Ввечері 17 лютого 1945 року підсудний Олішник, виконуючи обов'язки бандитського "Кляса", брав участь у вбивстві вчителки Нечес Марії та її чоловіка - інспектора Буського РВНО Нечес Константина і хати батьків Нечес Марії в с. Гребого Буського району Львівської області.

Після цих вбивств, підсудний Олішник разом з іншими бандитами приймає участь у грабуванні майна депутата сільської Ради Політня Катерини, яку інші бандити задушили і кинули в колодезь.

Підсудний Олішник, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає свою вину в тому, що він брав участь у вбивстві Нечес Марії і Нечес Константина в с. Гребого,

... та погребуванні маємо Політико Катерини.

Потерпіла Паронюк Лідія та свідки Сошигоська Катерина
Сошигоський Тимофій категорично опізнали підсудного Олішника
ствердили в судовому засіданні, що саме він брав участь
разом з іншими бандитами у вбивстві Начас Меріі і Начас
Константино.

Винність підсудного Олішника у скоєнні інкримінованих
злочинних дій стверджується також підсудним Морозом,
допитаним допитаних в судовому засіданні потерпілої Смаги Меріі
свідків Коледука Івана, Семенца Степана, Ількіт Ємиліі.

Факт знищення бандитами радянських вчителів Начас Меріі
Начас Константино стверджується також випуском з оператив-
ного зведення від 25 лютого 1945 року, з твояк довідками
ВЛКСМ у /том 36, в.с. 264, 269, 270/.

Факт знищення бандитами Політико Катерини стверджується
випуском випуску Соколянської сільської Ради депутатів тру-
дових /том 36, в.с. 265/.

20 лютого 1945 року підсудний Олішник разом з бандитом
"Танором" затримав в с. Яблуніці Буського району Львівської
області згідуючу млином Богомолоту Ганну та двох громадян
сільської національності /прізвищ яких не встановлено/, яких
заставили в розташування банди в лісі, до тої затримані були
також іншими бандитами.

Підсудний Олішник, як на попередньому слідстві, так і в
судовому засіданні, визнає себе винним винністю і затриманні
в с. Яблуніці трьох радянських громадян, які пізніше були
вбиті іншими бандитами.

Як пояснює підсудний Олішник, Богомолоту бандити вбили
тому, що вона підготувала дозвіти їм продукти харчування.

Винність підсудного Олішника стверджується також
випуском підсудного Мороза та допитаних в судовому засіданні
свідків Смаги, Лісогеть, Дячка.

Факт знищення бандитами Богомолотої стверджується також
випуском експертної доповіді від 16 липня 1958 року, актом судово-
медичного дослідження останків трупу від 12 серпня 1958 року,
якщо не вказати судово-медичного експерта в судовому засіданні
від 18 листопада 1969 року.
/том 14, в.с. 468, 12-13/.

В лютому 1945 року підсудний Мороз разом з іншими бандитами прийняв участь в затриманні в с. Лісок Буського району Львівської області голови сільської Ради депутатів трудящих Гнатюшина Миколи та достягив його на зпустило господарство, де Гнатюшин був вбитий іншими бандитами.

В цей же день бандитами з банди "Клея" були вбиті члени с/к: Гнатюшина та його родичі: дружина Ганна, дочка Богданна, Заремба Іосип, Заремба Володимир і Гайлаш Параска.

Підсудний Мороз, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає себе винним повністю в затриманні Гнатюшина та в достягці на місце страти.

Винність підсудного Мороза в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показами підсудного Олішника та допитаних в судовому засіданні потерпілого Заремби та свідків Суєваської, Смирн, Волчука, Гайлаш Юлії і Гнатюшина.

В березні 1945 року підсудний Поцелуйко прийняв участь в достягці і розтешуванні банди "Клея" затриманих іншими бандитами із Яблунітської кущової банди ОУН білців Буського району: вільного батальйону Зетерухи Олексія і Кошля Степана.

Підсудні Олішник і Мороз приймали участь разом з іншими бандитами в катуванні Зетерухи і Кошля.

Після катування Зетеруха Олексій і Кошля Степан за показом бандзетарка "Клея" були задушені іншими бандитами, які наклали їм на горло палиці і притиснули їх ноги до землі.

Підсудні Олішник, Мороз і Поцелуйко, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнають свою винну повністю. Поцелуйко визнає себе винним в тому, що він прийняв участь в достягці затриманих білців вільного батальйону Зетерухи і Кошля, а Олішник і Мороз визнають себе винними в тому, що вони разом з іншими бандитами приймали участь в катуванні Зетерухи і Кошля.

Винність підсудних Олішника, Мороза і Поцелуйка в скоєнні вкритих злочинних їм злочинних дій стверджується також показами допитаних в судовому засіданні свідків Смирн, Складан, Зетерухи Володимира, Вольф Ксенії та потерпілих Зетеруха Олексія і Кошля Параски.

В березні 1945 року підсудний Мороз прийняв участь у скоєнні затриманої іншими бандитами мешканки хутора Яблунітської колонія Буського району Львівської області Барнацької Марії.

113

виконуючи наказ бандитів "Клея", Мороз відкрив
Баренець Марію в куці і вистрелив у неї з пістолета. Коли
Мороз деякий час округився Баренець вийшла з куці, вона
була прикинута іншим бандитом.

Підсудний Поцелушко разом з іншим бандитом відтягнув
пострілку в куці, де вона була прикинута.

Підсудні Мороз і Поцелушко, як не попередньому слідстві,
так і в судовому засіданні, визнають свою винуватість.

Мороз визнає себе винним пострілом і тому, що він стріляв
Баренець Марію з пістолета, виконуючи наказ про її вбивство.
Поцелушко визнає себе винним в тому, що він відтягував тяжко
раненому Баренець в куці, де вона була прикинута пострілом
з пістолета іншим бандитом.

Винність Мороза і Поцелушко в скоєнні вказаних злочинних
дій стверджується також показаннями допитаних і
судовому засіданні потерпілого Баренець Івана і слідче Сметя.

В березні 1945 року підсудний Мороз разом з бандитом
"Ванером" у с. Болониніх Буського району Львівської області
приймає участь в збройній сутичці з радянськими військовослуж-
бовцями.

Підсудний Мороз, як не попередньому слідстві, так і
в судовому засіданні, визнає свою винуватість в збройній
сутичці з радянськими військовослужбовцями.

Винність підсудного Мороза в скоєнні цих злочинних
дій стверджується також показаннями допитаного і судовому засі-
данні слідче Кусого.

3 квітня 1945 року підсудні Олтинник, Чучмен Степан і
Поцелушко разом з іншими бандитами банди "СБ" крайового
пропаганди ОУН та бандитами Яблунівської куцарої банди ОУН
приймають участь в збройному поході на м. Буськ Львівської
області. Під час цього походу бандити вбили б'яця винуватця
вбивства батька Івону Юрдику Станіслава, його дружину Софію, їх
дочку Ярославу, сина Мечислава, Момішевського Мар'яна, його
дружину Марію, їх дочку Юлію, сина Антона та одинокую дитину
Івону Кучинську Юлію - всього дев'ять мирних радянських гро-
мадян і розграбували майно вбитих.

07/05

Підсудні Олтинник, Чучмен Степан і Поцелушко під час
цього бандитського походу на м. Буськ і знищення радянських
граждан отримали не стільки і прикрилися дії бандитів, які
вбили вбивств і гребеті, в коли бандити здержиса до хати
Момішевської Юлії, підсудний Олтинник приймає участь і її

119

...стріляючи у повітря, в такому примієт участь
в погробуванні її майна.

Підсудні Чучмен Степан і Поцелуйко, як на попередньому
...так і в судовому засіданні, визнавали свою дію
...тому, що вони приймали участь в бандитському заході
...Буськ та прикрили дії бандитів, які чинили вбивства і
грабощі.

Підсудний Олішник на попередньому слідстві також визна-
в себе винним погіттю і окраді інкримінованих йому звичай-
них дій.

Допитаний в судовому засіданні, підсудний Олішник, визна-
в свою винність стосовно дії, з переліку стосовно причетності до
...Кучинської Юлії та інших, що це зробили ті самі бандити.

Від час перегляду показів підсудного Олішника, які він
дає по цьому епізоду обвинувачення, зокрема, його показів
...звинувачення в якості обвинуваченого 12 грудня 1968 року
/том 15, в.с. 369-370/, в судовому засіданні він не міг
...визнати жодних потягів вини цих показів.

При таких обставинах суд вважає ці покази підсудного
Олішника по цьому епізоду на попередньому слідстві, зокрема
...покази переконливими і правдивими.

Винність підсудних Олішника, Чучмена Степана і Поцелуйка
в окраді інкримінованих їм звичайних дій стверджується також
...допитаних в судовому засіданні свідків Снеги, Сусе-
...ської, Демидовського Євстахія, Кучинського Ізидора, Рудниць-
кої та Соснінського Якова, а також показами потерпілої Каролик.

Факт вбивства дефіанти радянських громадян стверджується
...спецрозвіданням від 4 квітня 1945 року /том 33, в.с.
210, 211/.

26 квітня 1945 року підсудний Поцелуйко разом з іншими
бандитами приймає участь у вбивстві і с. Яблунці Буського
району Львівської області голови споживчого товариства Барбеки
...кого дочка Ганни та сини Мисленець Пороски.

Підсудний Поцелуйко від час вбивства с. Барбеки стоїт
...сторожі, стежачи, щоб ніхто не втік від бандитів, а після
...принймає участь в погробуванні майна вбитих.

Підсудний Поцелуйко, як на попередньому слідстві, так і
в судовому засіданні, визнає себе винним погіттю і бандитському
...на с. Яблунці.

115

Винність підсудного Поцолуніка в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показаннями допитаних в судовому засіданні Сидри, Костюка Миколи, Пилипчук.

27 квітня 1945 року підсудні Олійник, Мороз і Чучман разом з іншими бандитами з банди "СБ" крайового про-
екту ОУА, з також разом з бандитами інших банд ОУН приймали участь в збройному нападі на м. Радехів Львівської області. Під час цього бандитського нападу було вбито два і поранено двоє радянських громадян, розграбовано вирощод. Бандити випустили з камери попереднього утр"ячення репрізділу затриманих бандосібіників.

оду

Після цього нападу підсудні Олійник, Чучман Степан і Мороз разом з іншими бандитами з банди "Клея" гчинили збройний напад на розвідділу радянських військ, під час якого Чучман Степан і Олійник були поранені.

Підсудні Олійник, Мороз і Чучман Степан, як на поперед-
ньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнають свою винуватність в збройному нападі на м. Радехів і в збройному опорі розвідділу радянських військовослужбовців.

Винність підсудних Олійника, Мороза і Чучмана Степана в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показаннями допи-
таних в судовому засіданні свідків Сидри, Суєвоботської, Андрушка, Конилоса.

Факт бандитського нападу на м. Радехів стверджується також ініцією з доповідної записки /том 39, з.с. 160/.

В травні 1945 року підсудні Олійник і Мороз приймали участь разом з іншими бандитами крайової банди "СБ" Куи" яка
назва - "Клея" в затриманні в с. Задітр"я Буєвського району Львівської області капітана Радянської Армії Верхнетроєцького і електрокоханіка Меховського і неповнолітньої дочки останнього Марії.

оду
Ф

Підсудний Олійник приймає також участь в катуванні затриманого Верхнетроєцького.

Після цього бандити з банди "Клея" повісили капітана Радянської Армії Верхнетроєцького і неповнолітню дівчину Меховську Марію, а Меховського - вбили з пістолета.

Підсудний Мороз, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає свою винуватність в тому, що він прийняв участь в затриманні Верхнетроєцького і Меховського і в доставці їх до місця страти.

Підсудний Олішник на попередньому слідстві також визнає себе винним повністю і окремі інкримінованих йому злочинних дій, зокрема, і тому, що він разом з іншими бандитами приймає участь в катуванні капітана Верховотроєського.

Підсудний Мороз категорично стверджує в судовому засіданні, що Олішник разом з іншими бандитами приймає участь в катуванні капітана Радниської Армії Верховотроєського.

Допитаний в судовому засіданні підсудний Олішник, намагаючись прикрити свою вину, заперечує свою причетність до катування Верховотроєського.

Під час перевірки в судовому засіданні показав підсудного Олішника, які він давав на попередньому слідстві по цьому справу обвинувачення і, зокрема, його показав під час допиту висловити обвинуваченого 12 грудня 1968 року /том 15, в.с. 373/, і він не міг прикрити своїми показаннями цих показав.

При таких обставинах суд вважає ці показання підсудного Олішника по цьому справу на попередньому слідстві, і вважає ці показання переконливими і правдивими.

Винність підсудних Олішника і Мороза в окремі інкримінованих їм злочинних дій стверджується також показаннями допитаних в судовому засіданні свідків Сняги, Суєбогської і Кушдальського, а також потерпілих Мехерської, Євстигноєвої і Верепехи.

В травні 1945 року підсудний Олішник разом з іншими бандитами країни бойовки "СБ" затримав в с. Задгір'я Буського району Львівської області Кощак Марію. Після допиту затриманої Кощак, бандити разом підвер знак Олішнику знайти її. Олішник поклянув на янцю Кощак Марії ремінь петлю, кінець якої перекинув через своє плече і підтягнув Кощак догори, щоб задлати. Після того, як Олішник кинув Кощак на землю, інші бандити прикінчили її і кинули труп в річку.

Підсудний Олішник, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнає свою вину повністю і затриманні і вбивстві Кощак Марії.

Винність підсудного Олішника в окремі цих злочинних дій стверджується також показаннями підсудного Мороза та показаннями допитаних в судовому засіданні свідків Сняги, Кушдальської і Шинишина.

3 червня 1945 року підсудні Олішник і Мороз приймали участь разом з іншими бандитами з бойовки "СБ" країни бойовки ОУН і Буської районної бойовки "СБ" Дімако Іваню - "чорні" в бандитському нападі на с. Гушинське Буського району Львівської області. Під час цього нападу бандитами

XXXX

12/17

ош

... Дмитро прачітник Буського райфінвідділу Яоскіт Федір, його дружина Яоскіт Катерина, паротікольніця Лукасенчук, з таким було задушено і кинуте в колодязь завідувача колгоспу розробували. Під час цього бандитського нападу на с. Гумніське підсудні Олішник і Мороз стояли на острозі біля Яоскіт Федора і стогнали, щоб ніхто з членів його сім'ї не зміг притулитися від бандитів.

Підсудні Олішник і Мороз, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнавали свою винуватість в бандитському нападі на с. Гумніське.

Винуватість підсудних Олішника і Мороза в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показами допитаних в судовому засіданні свідків Снеги, Сусобогської, Кошеля Ісидора, Руденка, Дімак Марії, Лукасенчук Ірини і Воропаєвського, показами потерпілих Москіт Ганни та Голота Тетяни.

Факт знищення чотирьох радянських громадян стверджується також довідками виконкому Гумніської сільської Ради депутатів трудящих, довідками райбюро ЗАГС'у, а також актом судово-медичного дослідження остатків трупу Голоти Ганни від 30 вересня 1964 року за № 74/р-64 та висновком судово-медичного експерта в судовому засіданні від 18 листопада 1969 року /том 33, в.с. 280-286, 271-275/.

5 червня 1945 року підсудні Олішник і Мороз разом з бандитами бандитки "СБ" "Клея" та кущогої банди ОУН "Криватого" брали участь в бандитському нападі на с. Сокола Буського району Львівської області. Під час цього нападу бандити вбили депутата Буської районної Ради депутатів трудящих Дусан Юлію, Димак Марію, трьох її дочок Куняк Марію, Бакун Олену і Бакун Теофілію /чоловіки двох останніх служили в Радянській Армії/, Понелушко Олену, її дочку Марію, Дусан Анастасію, її дочку Анастасію, Валешину Анастасію, її сина Івана, Сахаренгича Андрія, його дружину Марію, їх дітей Івана і Анастасію та воякиня Якимів - всього 16 радянських громадян, а майже всіх розграбували.

Перед цим бандитським нападом Мороз ходив в с. Сокола і розвідав, що там немало радянських військовослужбовців, після чого бандити почали вбивати і грабувати мирних громадян.

Підсудні Олішник і Мороз, як на попередньому слідстві, так і в судовому засіданні, визнавали свою винуватість в бандитському нападі на с. Сокола.

Виниють підсудних Олішника і Мороза в окремій інкри-
пцізованих їм злочинних дія стверджується також показами підсуд-
ного Поголюка, показами допитаних в судовому засіданні
сторителів Дусана Захара, Олішник Марії, Шкробут Токлі, Сахо-
вича Василя, Волошино Андрія, Волошиної Катерини та Глушко
Григорія, свідків Смері, Пастушок Ольги, Бурек Ольги, Стриженовської
Марії, Воробець Грини, Пастушко Івана, Сахаревич Анастасії,
Олішник Марти, Штибель Пелагеї.

Факт вбивств бандитами 16 мирних радянських громадян
стверджується також довідками райбюро ЗАГС"у, а також довід-
ками виконкому Соколянської сільської Ради депутатів трудящих
/том 35, в.с. 163-178, 179-186/.

23 червня 1945 року підсудні Олішник і Чучман Степан
разом з бандитами з банди "СВ" "Кляс" та Яблунівської куцарої
банди ОУН брали участь в бандитському поході на с. Гребого
Вуського району Львівської області. Під час цього походу банди-
ти разом Сосновську Марію і Доморенцьку Катерину, чоловіки
яких служили в гітлерівському батальоні, Собошек Гриню, чоло-
вік якої служив в Радянській Армії, Млота Івана, Смере Юлію,
Сосновського Олексія, Боландюк Меліку, Боландюк Едуарда,
Сороку Вилію, Сороку Івана та хлопчиків-сироту 8-ми років -
Василья II радянських громадян, а майно вбитих розграбували.

Підсудний Олішник разом з іншими бандитами приймає
участь у вбивстві чоловіка і жінки в селі с. Гребого
та грабує майно вбитих.

Підсудний Чучман Степан стоїє на сторожі і прикриває
від бандитів від радянських військових підрозділів.

Підсудні Олішник і Чучман Степан, як на попередньому
свідості, так і в судовому засіданні, визнають себе винними
в участі в бандитському поході на с. Гребого.

Виниють підсудних Олішника і Чучмана Степана в окремій
інкрипцізованих їм злочинних дія стверджується також показами
допитаних в судовому засіданні свідків Смері, Сосновського
Григорія, Сосновської Олени та Політиса Токлі, а також показами
сторителів Сосновського Степана.

Факт вбивств бандитами 23 червня 1945 року 11 мирних
радянських громадян стверджується також довідками райбюро
ЗАГС"у, а також довідками виконкому Соколянської сільської
Ради депутатів трудящих /том 36, в.с. 326-329, 330-334/.

В кінці червня 1945 року підсудний Чучман Степан разом
з іншими бандитами брав участь в збройній сутичці з групою
радянських військових службовців між селами Гребого і Яблу-
нівською Вуського району Львівської області, під час якої був

...зали радянський солдат /прізвище не установлено/.

Підсудний Чучман Степан, як на попередньому суді, так і в судовому засіданні, визнає себе винним позичкою в дії зброї сучасні з підрозділом радянських військостроюбствіт.

В червні 1945 року підсудний Чучман Степан разом з іншими бандитами приїжді і розформування банди "Клей" до Лобку-вського лісу району Чортківського сільського спеціального загону Буського району Львівської області Польщі Іванку, де підсудний Олішник і бандитський "Клей" разом з іншими бандитами допитують ІІ, після чого бандит "Крук" душить ІІ ривинною петлюю, яку накинув їм на шию.

Після цього підсудний Олішник і бандит "Крук" підтягнули Іванку за коси і екзи, до того було добито пострілом з вистрелом крупного калібру.

Підсудні Чучман Степан і Олішник, як на попередньому суді, так і в судовому засіданні, визнають себе винними в тому, що вони приймали участь у вбивстві Польщі Іванки. Підсудний Чучман Степан визнає себе винним позичкою, що він передав разом з іншими бандитами Польщі Іванку в розформування банди, до того було знищено іншими бандитами. Чучман Степан категорично стверджує, що Олішник приймає безпосередню участь в вбивстві затриманої Польщі Іванки.

Підсудний Олішник визнає себе винним, що він підтягує Іванку і екзи, до того було добито іншим бандитом з вистрелом.

Олішник пояснює також, що в той період він був озброєний вистрелом польської марки калібру 9 мм.

Підсудний Мороз категорично стверджує в судовому засіданні, що влітку 1945 року Олішник не був озброєний польським вистрелом калібру 9 мм.

Винність підсудних Чучман Степан і Олішника в скоєнні вбивства Іванки і злочинних дії стверджується також показаними свідченнями і судовому засіданні свідків Снеги, Сусябогської і Хом'яка Івана, а також показ ми потерпілого Польщі Іванки.

Факт вбивства бандитами Польщі Іванки стверджується актом фізико-анатомічного архівного док. № 10, актом судово-медичної експертизи останків трупу під 17 червня 1964 року та висновком експертної комісії з судово-медичної експертизи під 18 листопада 1964 року /том 9, в.с. 193 - 194, том 39, в.с. 89-94/.

з висвітленням матеріалів судово-медичних експертиз вбачається, що Іванко було вбито пострілом з пістолета крупного калібру.

При таких обставинах суд вважає доведеним, що потерпіло Іванко могло бути вбито пострілом з пістолета крупного калібру, який має на озброєнні як підсудний Олійник, так і Бендикан.

6 липня 1945 року підсудні Олійник і Чучман Степан разом з іншими бандитами в с. Греборах Буського району Львівської області учинили збройний заїр-радянському підрозділу, в час якого Олійник і в звітності вогонь по радянських бійцях, в результаті чого Олійник і Чучман Степан були поранені в око.

Чучман Степан тоді готує під радянських бійців в с. Чучмані Буського району Львівської області, до чого докілька разів з іншими бандитами брав участь у різних збройних сутичках з радянськими військовими підрозділами, стріляв в радянських бійців і був поранений в руку.

Підсудні Олійник і Чучман Степан, як на попередньому засіданні, так і в судовому засіданні, визнавали себе винними в збройних сутичках з радянськими військовими підрозділами.

Винність підсудних Олійника і Чучмана Степана в скоєнні злочинних дій стверджується також показаннями свідків в судовому засіданні свідків Сметя, Сосновського Луки.

14 лютого 1945 року підсудні Чучман Степан і Поцелуйко разом з іншими бандитами ОУН учинили збройний напад на м. Буськ Львівської області. Під час цього бандитського нападу були вбиті двоє мирного населення: батько Дмитро Іванко, його син - Дмитро, дочка Надія, племінник Чучман Петро, Каліт Федір, його дружина Ольга і Марія та син Володимир, Демид Кирило, його дружина Вереска та було розграбовано майно вбитих.

Під час цього бандитського нападу Чучман Степан пострілом з пістолета вбив Дмитра Іванка, Поцелуйко також пострілом з пістолета вбив тринадцятирічну дочку Дмитра Іванка - Надію.

Підсудні Чучман Степан і Поцелуйко, як на попередньому засіданні, так і в судовому засіданні, визнавали себе винними в бандитському нападі на м. Буськ, коли бандитами було вбито мирного населення. Чучман Степан визнає себе винним в тому, що він особисто вбив Дмитра Іванка, а Поцелуйко - вбив Дмитра Іванка - Надію. Поцелуйко визнає себе винним в тому, що особисто вбив дочку Дмитра Іванка - Надію, а Чучман Степан визнає себе винним в тому, що вбив Дмитра Іванка.

192

120

0/1/2

1/2

1/2

1/2

Винність підсудних Чучманю Степану і Подселуїку в скоєнні і виконанні злочинних і вкрайніх дій стверджується також показаннями очевидця, декого з і судогому засіданні отримано показання потерпілих Кашіа Ренни, Анніліто Іларія та інших Пороски.

Факт і винність бандитки іміжко Прослого, Дінок Надії і Чучманю Петра в торгівельній зброї підтверджується актами слідчого дослідження останніх трупів із № 237/68 р., № 239/68 р. від 14 квітня 1968 року, а також висновком слідчого експерта і судогому засіданні від 18 листопада 1968 року /том 31, в.с. 220-234/.

Факт і винність бандитами десяти радянських громадян стверджується також матеріалом міліційному Бузької міської Радні трудових

/том 31, в.с. 256/.

В листопаді 1945 року підсудні Чучманю Степан і Подселуїко разом з іншими бандитами з Яблунівської курдюї банди ОУН прикрилися дії зброєю в бандитів, яким і с. Яблунівці Бузького району Львівської області обстріляли і поранили одного радянського солдата.

Підсудні Чучманю Степан і Подселуїко, як не посередньому свідетві, так і в судогому засіданні, назвали свою винну винність і скоєнні і виконанні злочинних і вкрайніх дій.

Винність Чучманю Степану і Подселуїку в скоєнні цих злочинних дій стверджується також показаннями допитаних в судогому засіданні свідетві Костюма Миколи і Ветк Мерії.

Восени 1945 року, після яким до організу Радянської влади з повинною, підсудний Мороз продовжує свою виразно виразно націоналістичну діяльність.

Проходячи в м. Львові, він підтримує зв'язки з бандитами ОУН, перебуваючи у себе на квартирі підсудного Олішника, який презентує по документах ібитого бандитом "Клеєм" Морозу Богдану, дічі особисто зустрічається з гетьманом "СВ" кривого проходу ОУН Куц"яком Дмитром - "Клеєм" перед його втечею за кордон і зберігає від нього наказ допомогти легалізуватися бандитам ОУН.

Виконуючи цей наказ, підсудний Мороз придбає фактичні документи Олішнику на ім'я Мартини, по яких Олішник легалізується в м. Львові. Після підсудні Мороз і Олішник таким же чином сприяли легалізуванню підсудних Чучманю Степану і Подселуїку та іншими бандитами ОУН, які ще знаходилися на нелегальному становищі.

Підсудний Мороз, Олішник, Чучман Степан і Понделука, як
підсудним слідстві, так і в судовому засіданні визнавали
своїх погіршувачів і скраєних цих злочинних дій, зокрема,
згадані на фінансних документах і н. Львіві.

Підсудний Мороз, Олішник, Чучман Степан і
Понделука і скраєні цих злочинних дій стверджують також пок-
ривачів і судогому засіданні свідки Смига, Сусоботської,
Костюк, Костюк.

В 1945-1946 роках підсудний Чучман Петро, злившись
з бандою "СБ" крайнього прогону ОУН "Клея", знаходився в Буській
області банда "СБ" банди Діма Іван - "Чорноти" і разом
з цією бандою продовжує витиряданську бандицьку
діяльність на території Буського району Львівської області.

Підсудний Чучман Петро разом з бандицею з Буської районної
області "СБ" "Чорноти" приймає участь в нападі на село Воробляни
Буського району Львівської області. Під час цих
дій був розгромлений молочний пункт в с. Гушинсько, а також
Ряди депутатів трудящих і цих сел.

Підсудний Чучман Петро, як на попередньому слідстві, так
в судовому засіданні визнає себе не тільки і скраєні цих
злочинних дій та пояснює, що після того, як в гру пі 1944 року
закорит і злившись бандою "Клея", то більше в складі банд, і,
зокрема, бандицької "СБ" "Чорноти" він не діяв, а тільки, будучи
розумним етнометом і ністелетом, хорався в с. Чучмані Гушинські
Буського району Львівської області і бункрах у Яськіз Дашла,
Літін в с. Воробляни у Ясє Ясєф і у Бойко Єри.

Бандицька діяльність Чучмана Петра в складі районної
області "СБ" "Чорноти" підтверджується особистими показаннями самого
Чучмана Петра, які він дає як слідок під час допитів по кримі-
нальних справах про обгинування Бедрія Г.В. і Чучмана П.С.
/том 27, в с. 134-137, 166-168/.

Підсудний Мороз в судовому засіданні категорично стверджує,
що в 1945 році він бачив Чучмана Петра - "Беніто" з бандицею
районної області "СБ".

Підсудний Чучман Степан пояснює в судовому засіданні про
своє участь Чучмана Петра і банді "Чорноти" йому повідомити
"Беніти".

Допитані в судовому засіданні свідки Смига, Петрі-Ясєні,
Ізидор, Білон та Варшавський категорично ствердили, що
Чучман Петро - "Беніто" в 1945-1946 роках був в Буській районній

Handwritten notes and signatures in the right margin, including a large 'X' and some illegible scribbles.

123

... "СБ" "Черноти" і в цей період проводив активну анти-
... діяльність.

Свідок Чучман Петроліс категорично ствердив, що в господарстві ІІ батько Яськіго Данила ніколи
не було бункеру і Чучман Петроліс і їхньому господарстві не пере-
... живався.

Яськ Іосип і Бойко Сте, допитані і як свідки і судово-
... засіданні, також ствердили, що в їх господарствах Чучман
Петроліс ніколи не перебував.

При тих обставинах суд визнає доведеною бандитську
... діяльність підсудного Чучмана Петроліса в складі Буської районної
... організації "СБ" "Черноти" в період 1945-1946 років.

Влітку 1946 року підсудний Чучман Петроліс, скриваючись під
... протекцією Радянської влади, зберігає фальшиві документи на ім'я
... Чернівецького, виїхав по цих документах в с. Гербуваті Залозці-
... ського району Тернопільської області, де прокинувся по цих
... фальшивих документах до викриття органами Радянської влади.

Підсудний Чучман Петроліс, як на попередньому свіданні, так
... і в судовому засіданні, визнає себе винним повністю в описаних
... злочинних діях.

Винність підсудного Чучмана Петроліса по цьому епізоду обви-
... нувачення стверджується призначенням до матеріалів справи
... фальшивих документів на ім'я Чернівецького П.І. /том 23,
... с 82/.

Судова колегія також, що пред'явлено підсудним Чучману
... Петролісу і Чучману Степану обвинувачення і тому, що вони 19 серпня
... 1945 року брали участь в бандитському нападі на с. Чучманів
... області Буського району Львівської області, де бандитами
... було вбито вісім радянських громадян, з яких ібитих було
... розграбовано в судовому засіданні доведено не було.

Підсудні Чучман Петроліс і Чучман Степан, як на попередньому
... свіданні, так і в судовому засіданні, визнають себе не винними.

Покази по цьому епізоду допитаних і судовому засіданні
... свідків Кожеля Ігнатора і Сігери не є переконливими, тому
... Судова колегія визнає необхідним цей епізод виключити з обви-
... нувачення підсудних Чучмана Петроліса і Чучмана Степана за недо-
... веденістю участі підсудних у вчиненні цього злочину.

Handwritten notes and markings on the right margin, including a large bracket and some illegible scribbles.

Н.

Судова колегія також встановила, що підсудний Мороз і Чучман Степан обшукували в М. Львові документи з метою придбання документів для легалізації бандитів, зокільши з судовому засіданні не було зібрано доказів, що ці злочинні дії були скоєні ними з метою заволодіння документами потерпілого Петра для легалізації інших бандитів.

Підсудні Мороз і Чучман Степан пояснили в судовому засіданні, що вони, бумучи в потерпілому Степі, вчинили пограбування Петра з метою заволодіння його особистим майном.

Допитаний в судовому засіданні потерпілий Петро також пояснив, що підсудні мали намір заволодіти його майном.

При таких обставинах Судова колегія вважає необхідним закрити цю справу з обвинувачення підсудних Мороза і Чучмана та закрити його попередженням за скінченням строків ув'язнення.

Аналізуючи всю сукупність встановлених доказів по справі, Судова колегія вважає необхідним встановити, що підсудний Олійник з квітня 1944 року до осені 1945 року, виходячи в складі банди "СБ" крайового прогону ОУН, брав активну участь в боротьбі проти Радянської влади, брав безпосередню участь в збройних нападах на села і інші населені пункти Львівської області, у скоєнні збройних актів над радянськими громадянами та у грабунках вбитих. Участь в антирадянській бандитській організації і збройних актах над радянськими громадянами були вчинені підсудним Олійником з прямим антирадянським уміслом і мали на меті підірвати і послабити Радянську владу.

Судова колегія також встановила, що підсудний Мороз, вчинивши Батьківщині в квітні 1944 року, виходячи в складі банди "СБ" крайового прогону ОУН до осені 1945 року, брав активну участь в боротьбі проти Радянської влади, брав участь у вбивствах радянських службових осіб, військових службовців і мирних громадян та грабував майно вбитих. Невізь вийшовши з в'язниці, продовжує свою антирадянську діяльність, допомагаючи бандитам легалізуватися по встановлених документах. Ці злочинні дії були вчинені підсудним Морозом з прямим антирадянським уміслом і мали на меті підірвати і послабити Радянську владу.

Судова колегія також встановила, що підсудний Чучман з квітня 1943 року, виходячи в складі банди "СБ" крайового прогону ОУН, брав активну участь в боротьбі проти Радянської влади, брав участь у вбивствах радянських службових осіб, військових службовців і мирних громадян та грабував майно вбитих. Ці злочинні дії були вчинені підсудним Чучманом з прямим антирадянським уміслом і мали на меті підірвати і послабити Радянську владу.

...членів підсудних Чучменом Петлом з прямих антирадянських дій. Судова колегія також додержалась, що підсудний Чучмен Степан, член Батьківщини на початку 1943 року, перебував спочатку в складі української народної організації українських націоналістів, з травня 1944 року в банді П.А. та з травня 1944 року - в складі "СБ" кривоного проходу ОУН до кінця 1945 року, тієї боротьби проти Радянської влади, брав участь у численних акціях проти Радянської влади та перебував наміс вбитих. Ці злочинні дії чинили підсудний Чучменом Степаном з прямих антирадянських дій та мали на меті підірвати і послаблення Радянської влади.

Судова колегія також додержалась, що підсудний Поцелуйко, член Батьківщини на початку 1942 року, виконував спочатку в складі ОУН, з літа 1944 року до кінця 1945 року перебував в Яблуницькій курортній банді ОУН, тієї боротьби проти Радянської влади, брав участь у численних акціях проти Радянської влади та перебував наміс вбитих. Ці злочинні дії чинили підсудний Поцелуйко з прямих антирадянських дій та мали на меті підірвати і послаблення Радянської влади.

Ці підсудні Олішник правильно кваліфіковані за част. I ст. 56 та за ст. 64 КК УРСР.

Ці підсудні Мороз, Чучменом Петло, Чучменом Степаном і Поцелуйко правильно кваліфіковані за част. I ст. 56 та за ст. 64 КК УРСР.

У відношенні з ст. 48 КК УРСР, не дивлячись на те, що в часі виконання підсудними Олішником, Морозом, Чучменом Степаном і Поцелуйком минуло більше двадцять років, суд не зважає на можливість зустріти до цих осіб загрозу приєднання до кримінальної діяльності, оскільки ці злочини такі, особливо небезпечні державні злочини. Згідно закону до цих осіб зараз не може бути призначена смертна кара, яка заміняється позбавленням волі.

Враховуючи підсудних втри покарання, Судова колегія грохує виключно тяжкість окремих інших злочинних дій, роль кожного з підсудних в окремій цих злочинів, а також дані про згоду кожного з підсудних.

Судова колегія грохує шире розкаяння та сприяння виконанню злочинів з боку підсудного Мороза.

При визначенні виду утримання підсудних Судова колегія вважає, що кожен з цих учинив ряд таких, особливо небезпечних державних злочинів.

На підставі вироку, керуючись ст.ст. 323, 324
УРСР, Судова колегія в кримінальних справах Львівського
суду

п р и г о р о в и л а :

ОЛІМНИКА Володимире Степановичу визнає винним та
обрести покарання за ст. 64 та за част. I ст. 58 КК УРСР -
п'ятнадцять років позбавлення волі у виправно-трудових колоніях
суворого режиму з конфіскацією всього особистого майна без
заслання у віддалених місцевостях Радянського Союзу строком
на п'ять років;

МОРОЗА Андрія Петровича визнає винним та обрести
покарання за ст. 64 та за част. I ст. 56 КК УРСР - тринадцять
років позбавлення волі у виправно-трудових колоніях суворого
режиму з конфіскацією всього особистого майна без
заслання;

ЧУЧМАНА Паула Захаровича визнає винним і обрести
покарання за ст. 64 та за част. I ст. 56 КК УРСР - п'ятнадцять
років позбавлення волі у виправно-трудових колоніях суворого
режиму з конфіскацією всього особистого майна без
заслання у віддалених місцевостях Радянського Союзу строком
на три роки;

ЧУЧМАНА Степана Івановича визнає винним та обрести
покарання за ст. 64 та за част. I ст. 56 КК УРСР - п'ятнадцять
років позбавлення волі у виправно-трудових колоніях суворого
режиму з конфіскацією всього особистого майна без
заслання;

ПОЦЕЛУЙКА Леонтія Константиновича визнає винним і
обрести покарання за ст. 64 та за част. I ст. 56 КК УРСР -
п'ятнадцять років позбавлення волі у виправно-трудових коло-
ніях суворого режиму з конфіскацією всього особистого майна
без заслання.

Довістіть притягнення до кримінальної відповідальності
засуджених не застосувати.

Міру запобіжного заходу відносно засуджених
Малика В.І., Морозя А.П., Чучмана П.З., Чучмана С.І. та

Поцелуїка Л.К. - залишити попередню - утримання під вартою.

Строк відбуття покарання з трохування попереднього
в'язничого режиму: ОЛІВНИКУ і ЧУЧМАНУ С.І. - з 5 квітня
1968 року, МОРЗУ - з 8 квітня 1968 року, ЧУЧМАНУ П.З. - з
23 травня 1968 року, ПОЦЕЛУЙКУ - з 30 липня 1968 року.

В строк відбуття покарання зрештати засудженим перебу-
вання в ув'язненні за попередніми історіями, які зраз окрес-
лені в ар'янку з розглядаєними обставинами:

засудженому Олівнику - з 23 лютого 1948 року до 1 липня 1956
року;

засудженому Морзу - з 20 лютого 1946 року до 10 квітня 1953
року;

засудженому Чуцману П.З. - з 2 серпня 1947 року до 5 липня
1956 року;

засудженому Чуцману С.І. - з 20 лютого 1946 року до 4 липня
1956 року;

засудженому Поцелуїку - з 1 квітня 1946 року до 14 вересня
1956 року.

Судомі витрати на загальну суму 2058 крб. 46 коп.
покласти на всіх засуджених в різних частинах та стягнути з
кожного з засуджених по цій справі на користь держави судомі
витрати по 411 крб. 69 коп.

Речові докази залишити при справі.

Згорнути на покриття судових витрат грошовий вклад
на ім'я Олівника в ощадній касі м. Радехова на суму 21 крб.
67 коп. та грошовий вклад на ім'я Поцелуїка в ощадній касі
в м. Вержуті на суму 140 крб. /постанова про викладення арешту
на грошовий вклад від 12 листопада 1968 року - том 15, в с. 20,
опис майна, на яке накладено арешт від 30 липня 1968 року -
том 30, в с. 23/.

Вирок може бути оскаржений і спростований до Судомі
колегії в кримінальній справі Верховного Суду Української
РСР протягом семи діб з дня його оголошення, а засудженими

Оксішиком В.І., Морззон А.П., Чучменом П.З., Чучменом С.І.
та Поцелушком Л.К. - у той же строк з дня дручення комісії
з цих книг вироку.

Головучині - КРЮЧКОВ-ДВОРЕЦЬКИЙ Є.І.

Народні
засідателі : БУТЕНКО К.А.,
БЕЛОВ К.М.

З оригіналом згідно:

ЧЛЕН ЛЬВІВСЬКОГО ОБЛАСНОГО
С У Д У

Сурман
/КРЮЧКОВ-ДВОРЕЦЬКИЙ/.

Звк. 157

Тир. 40

Врачманська